

המועמדות לתואר "מיס-עולם" במסגן בגדיהם

למצות, שיקות, מחאות כפיים וקריאות בוז

מכר העולם

בנמל — אורבא, שישלמו כסף ויקבלו זכר-יות של נמל חפשי.

אולם האנגלים אינם מתלהבים, משום מה, לרעיון. ההתרגשות הספרדית עוררה חיוך על שפתיהם, לא הטרידה את מנוחתם. מדי שבוע מופר המושל את צרור המפתחות של המבצר למחלקת חיילים, הצועדת אל השער. "עמוד! מי הולך שם?" צועק הו"ק, "המפתחות!" עונה מפקד המחלקה. "איזה מפתחות?" "המפתחות של המלכה אליזבת!" "עברו, מפתחות המלכה אליזבת!"

לפי כל הסימנים, עוד יעברו ימים רבים עד שיעברו במקום המפתחות של הגנרליסימו השמנמן.

יפאן

קרלת הפאנסאן

לכפר גוטמבה, השוכן לרגלי הר פוגי הקדוש, ישנם חיים כפולים. משך היום והלילה, כפר שקט, רדום ומשקם. אולם אך שוקעת

האנגלים לא היו הראשונים שהכירו בחשיבות הצבאית העצומה של הצוק החשוף, שמדיונותיו המאווכים אינם מאפשרים שום גישה משלושה צדדים. קדם להם טאריק איבן זיאד "המרוקאי", שהנהיג ב-1917 את צבא

האנגלים לא היו הראשונים שהכירו בחשיבות הצבאית העצומה של הצוק החשוף, שמדיונותיו המאווכים אינם מאפשרים שום גישה משלושה צדדים. קדם להם טאריק איבן זיאד "המרוקאי", שהנהיג ב-1917 את צבא

האנגלים לא היו הראשונים שהכירו בחשיבות הצבאית העצומה של הצוק החשוף, שמדיונותיו המאווכים אינם מאפשרים שום גישה משלושה צדדים. קדם להם טאריק איבן זיאד "המרוקאי", שהנהיג ב-1917 את צבא

מיס יוון, צרפת ומצרים

יותר מדי קרירות

הכיבוש המוסלמי שחצה את הים, פלש לספרד. הוא הקים במקום ביצורים אדירים. השאיר את שמו למקום: גיברלטאר אינו אלא שיבוש השם הערבי ג'ב-אל-טאריק (הר טאריק). אלה שלט על הצוק משך 600 שנה, עד שנאלץ להיכנע לפני הצלב ומזורה האינוכיוציה.

מפתחות המלכה. כיום המישיבה הק"טנה אינה מונה יותר ממספר חושבי פתח תקוה. בניה הם ברובם המכריע צאצאי "הר" דים ואיטלקים שביקשו מקלט תחת הכתר הבריטי. העיר כולה חיה על מקור-פרנסה אחד: הנמל.

טענתו של פראנקו פשוטה: הצוק נגנב מספרד בצורה שפלה, שייך מטיבעו ליבשת. מבחינה צבאית אין האנגלים עדי זקוקים לו. אחרי שהאמריקאים הקימו, לפי ההסכם החדש, בסיס צבאי בקארו הסמוכה, על אדמה ספרדית. ואם רוצים האנגלים דווקא

בריטניה

יפ

הערכת היופי הנשי הוא דבר אינדיבידואלי מאד, וקשה למצוא במקצוע זה מכנה משותף. את זאת למדו לדעת השופטים — השחקנים דיוויד ניבן ומרגרט לוקהד, — לידי טארבאט והעיתונאי גודפרי ויין — שעה שהכריזו בשבוע שעבר בלונדון בתחרות היופי על התואר מיס עולם. החלטתם היתה מלוח שריקות, מחאות-כפיים וקריאות בוז מהדהדות. רק קור-הרוח הבריטי האגדי מצע תקריות חמורות יותר.

בתואר (בתוספת גביע כסף וסכום של 2500 ל"י) זכתה מיס צרפת, תלמידה לאמנות מפאריז, שהבטיחה לקהל בחיור מקסים שתתן את הכסף לאבא. אולם הקהל לא ושב הכסף הגיע למיס יוון, שנאלצה להסיר תפס ב-1250 ל"י ובמקום השני יתכן שקרי רותה החיצונית לא דיברה אל לב השופטים.

בת היואיר. אולם הסנציה הגדולה של הערב סופקה לא עליידי צרפת ולא עליידי יוון, אלא עליידי מצריים. נציגתה הפריחה נשיקות לקהל, חיכה כדרך נערה הלועסת מאסטיק, נהנתה בצורה כה כוללת מכל המאורעות עד כי עוררה רעמים של צחק עליו בקהל. התרגשותה היתה כה כנה עד כי התעלפה מאחורי הקלעים, אחרי שהופיעה בבגדיים. השופטים לא יכלו לעמוד מול התרגשות זו — הם העניקו לבת היואיר העגלגלה את הפרס השלישי.

מ.ב. המצרית זכתה לתשומת הלב הרבה ביותר, מבין 15 המועמדות. הצעירה שהיתה נינוחה הגמור — בת צילון שקטה ואצילית, אשתו של תלמיד לרפואה, שבלטה בהופעתה הזקופה והביישנית ובסארי עשוי משי ורקמות זהב. אולם בבגדיים מערבי בלטה פחות, יצאה מן המרוץ. בין אלה שזכו ללחיצת-יד חמה ולקופסת סיגריות מכסף היו בנות גרמניה, בריטניה — וישראל, חבצלת דרור התל-אביבית.

גיברלטאר

הקופים לא יעזבו

גיברלטאר הוא המקום היחיד ביבשת אירופה בו קיים שלטון בריטי. גיברלטאר הוא גם המקום היחיד באירופה בו קיימים קופים פראיים. מאחר שמה מאות בשנים ידוע כי האנגלים יעזבו את הצוק בו הם שיעזבוהו הקופים, מינה הצבא הבריטי קצין מיוחד, הנושא את התואר הרשמי "שומר הקופים", שמתפקידו לדאוג לקופים.

החודש לא גילה איש מן הבריטים וקוף מן הקופים שום נטיה לפנות את צוק-הענק האפור, שרוחבו קילומטר ואורכו 3 קילומטרים. המחבר אל יבשת ספרד בצוואר בקבוק שטוח וחולי. אולם בכל רחבי ספרד סערה הריזה לפנותם. מאז חתמה ספרד, לפני כמה שבועות, על חוזה עם אמריקה שהבטיח את כניסתה למשפחת העמים המערבית, שוב לא יכלה לסבול את השלטון הבריטי הומני בגיברלטאר, הנמשך זה 249 שנה. "זהו תקופה ארוכה מדי לשלטון זר"

צרפת, בריטניה, ישראל, ציילון, מונקו, שווייץ, דנמרק, הונד, ארצות-הברית, שווייץ, גרמניה, איטליה, יוון, פינלנד וגרמניה. * איש אינו יודע כיצד באו הקופים השני כיס לגזע השכן בצפון אפריקה, אל הצוק. האגדה אומרת כי הקופים יודעים על מנהרה חשאית מתחת לפני הים.

השמש, מתעורר הכפר לחיים עליונים: אלפי חיילים אמריקאים, ממחנה סמוך, מציפים את הרחוב הראשי; בני הכפר מסתובבים ביניהם ומציעים להם ציחצוח נעליים, בחורה ללילה או שני השרותים גם יחד.

בשעות הערב שולטות בכפר נערות ה"פאן" פאן. אלו הן נערות הצבועות בצבעים מאירים-עיניים, לבושות במכנסים קצרים. אתנות מהן חברות "קבועות", הקונות את מצריכהן בחנויות השקים של הצבא האמריקאי, אחרות הן "מקצועיות" מן הערים הגדולות.

עד שעה 11 בדיוק מלא הכפר שאין וצהלה. באותה שעה, בדיוק, מופיעים האור טופוסים הצבאיים, והחיים בכפר מתים כאילו ככה החשמל.

הרמדה המוסרית. האמריקאים הביאו אותה לכפר. 1500 כפריים עובדים למען האמריקאים, 800 נערות פאנסאן שכרו חדר יום בכך ומוציאות את כספן בסלונים חודשים ליופי.

אולם הכפריים שונאים את האמריקאים ואת נערות הפאנסאן. הדבר הטוב ביותר שנאמר עליהן נפלט מפי עקרת-בית מקורית: "לפחות הן מצילות אותנו מאונס עליידי האמריקאים." בני המקום טוענים כי רעש המטוסים מחבל בלימודים בבתי הספר, לחץ האוויר מעיף את הרעפים, והי מוסר של הנוער נהרס עליידי הדוגמה האישית של הצעירים הלובשים מדים.

קציני הצבא לא יכלו להעלים עין מן המצב. ביום בהיר אחד החליטו החלטה. הם הודיעו לבני הכפר שכתוצאה מתלוננתיהם, וכדי לשמור על רמתם המוסרית, הכריזו הצבא על הכפר שהוא "מחוז לתחום". קיפוח אכזרי. אם קיווה מישהו שבאות נפתרה הבעיה, הרי אוכזב קשות. למחרת היום קמה צעקה איומה בכפר. האמריקאים המנוולים מכריזים את הלחם מפיו! "צעקו בני המקום. האין לנו זכות להתקיים?" שאלו הנכבדים במכתבים למערכות העתונים.

"קיפוח אכזרי!" התלונן ראש הגפר. לא היתה ברירה. הכפר גוטמבה שוב הוכרז כעל מקום בילוי חוקי, לחיילים, ואנשי הכפר שוב יכלו לקלל את האמריקאים מבלי לחשוש לפורנסתם.

* רביעית משמאל, מיס ישראל, חבצלת דרור, ראשונה מימין מיס מצרים, מרינה פפריה.

מיס מצרים מתעדת

יותר מדי התרגשות